

ἀποκρυστάλλωσιν τῶν ἐν προκειμένῳ ἐπα-
νελθουσῶν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνιαίας δια-
χειρίσεως ἀπόψεων τοῦ Κράτους.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου 1935,
οὔτε ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐκλήθη πλέον οὔτε τί-

ποτε ἄλλο ἐνηργήθη, μέχρι τῆς κατὰ τὰς τε-
λευταίας ἡμέρας ἀνακινήσεως τοῦ ζητήματος ἐν
τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας.

B. ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ Η ΑΡΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ

Ἡ προσοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ παραγωγικοῦ
κόσμου ἦτο καὶ εἶνε πάντοτε ἐστραμμένη πρὸς
τὰ Ὑδραυλικά ἔργα τῆς Μακεδονίας, ἐξ ὧν ἀ-
ναμένει μέγα μέρος τῆς λύσεως τοῦ παρα-
γωγικοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ Γεωργικοῦ μας προβλή-
ματος.

Τὰ ἔργα ταῦτα εἶνε μεγίστης ὀλκῆς. Σχε-
δὸν δύο ἑκατομύρια στρεμμάτων ἐπεκαλύφθη-
σαν ἢ ἐπροστατεύθησαν τὰ δὲ ἀποτελέσματά
των δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ εἶνε μέγιστα εἰς
τὸ μέλλον διὰ τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν.

Βεβαίως ἡ παραγωγή αὕτη δὲν θὰ γίνῃ
αἰσθητῆ ἀμέσως εἰς ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐκτά-
σεις ταύτας ἀναλογίαν διότι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἐκμετάλλευ-
σιν τῶν γαιῶν τούτων, εἶνε πολὺ μικρὸς, ἀφ'
ἐτέρου δὲ ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν γεωργῶν εἰς γνώ-
σεις καὶ μέσα ἐκμεταλλεύσεως ἀνεπαρκέστατος.
Διὰ τοῦτο ὑπάρχει ἀνάγκη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνι-
σχύσεως δι' ἀνθρωπίνου ὕλικου ἕξ ἄλλων περι-
φερειῶν, ἀφ' ἐτέρου δὲ γεωργικῆς ἐκπαιδεύ-
σεως τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐφοδιασμοῦ αὐτῶν διὰ
τῶν μέσων καλλιέργειας τὰ ὁποῖα διὰ γαίας ὡς
αἱ ἀποκαλυφθεῖσαι εἶνε πολὺ μεγαλύτερα τῶν
διὰ τὰς συνήθεις γαίας ἀπαιτουμένων.

Ἄλλ' ἡ προσθήκη ἀνθρωπίνου ὕλικου ἕξ
ἄλλων περιφερειῶν διὰ μεταναστεύσεως, ἥτις
βεβαίως δὲν εἶνε εὐκόλος, ἀπολύτως ἀπεκλείσθη
διὰ τῶν διαφόρων κρατικῶν ἀποφάσεων θεω-
ρηθεισῶν τῶν γαιῶν τούτων ὡς ἀποκλειστικῆς
ἰδιοκτησίας τῶν περιοίκων, ἄν καὶ ἡ δημιουρ-
γία τούτων ἐβάρυνε καὶ βαρύνει ὄλους τοὺς
Ἕλληνας.

Ἐπίσης ἀπεκλείσθη καὶ ἡ δημιουργία με-
γάλης ἢ μέσης γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἥτις
διὰ τῶν οικονομικῶν μέσων τῆς, τῶν γνώσεών
τῆς, τῆς ὀρθολογιστικῆς καὶ ἐν μεγάλῃ κλίμακῃ
ὀργανώσεώς τῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἀξιοποιεῖ

καλλίτερον τὰς γαίας, ἀφ' ἐτέρου δὲ θὰ ἔδιδεν
ἐργασίαν εἰς τοὺς μὴ εὐρίσκοντας τοιαύτην ἐρ-
γάτας, μὴ ὄντας ἰδιοκτητὰς γῆς ἢ μὴ ἔχοντας
τὰ μέσα τῆς καλλιέργειας. Οἱ ἔργαται οὗτοι
περιπλανῶνται σήμερον εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰς
ἀγροτικὰς περιφερείας πεινῶντες καὶ μὴ εὐρί-
σκοντες ἐργασίαν πλησίον τῶν γεωργῶν τῶν
δημιουργηθεισῶν μικρῶν τούτων καλλιερ-
γειῶν οἵτινες οὐδέποτε ἐπεκτείνουν τὴν ἐργα-
σίαν των πέραν τῆς δυναμένης νὰ ἐκτελεσθῇ
ὑπ' αὐτῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Οἱ μεγάλοι καλλιεργηταὶ θὰ παρῆχον με-
γάλας σχετικῶς ἀποδόσεις μὲ οἰκονομίαν ἐρ-
γατικῶν χειρῶν ὧν δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ
ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψις κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ
λάχιστον ἔτη τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν νέων
τούτων γαιῶν.

Ἄλλὰ καὶ μέση καλλιέργεια θὰ ἔπρεπε νὰ
ἰδρυθῇ παραχωρουμένων ἐκτάσεων εἰς γεωπό-
νους οἵτινες καὶ ἐὰν ὄλοι δὲν ἐπιτύχουν οἰκο-
νομικῶς εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν, θὰ διοχτετεύ-
σωσιν ὅμως διὰ τοῦ παραδείγματός των ἐφηρ-
μοσμένας γνώσεις εἰς τοὺς γεωργοὺς.

Πρὸς τοῦτο ὅμως θὰ ἔπρεπε ἡ παραχω-
ρουμένη ἔκτασις νὰ εἶνε ἐπαρκῆς καὶ ὄλαι αἱ
ἔγγειοι τοῦλάχιστον βελτιώσεως νὰ βαρύνω-
σι πιστώσεις διδομένας εἶτε ὑπὸ τοῦ κράτους
εἶτε ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, τὰ δὲ λοιπὰ
ἔξοδα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε μικρά, νὰ βαρύνωσι
τοὺς ἐπιστήμονας τούτους ἐπιχειρηματίας.

Ὁ γεωργικὸς ἐπίσης πολιτισμὸς τοῦ περι-
βάλλοντος ἔχει μεγίστην οικονομικὴν σημα-
σίαν. Ἐὰν αἱ γαῖαι αὗται εὐρίσκοντο εἰς χώ-
ρας προοδευμένας γεωργικῶς θὰ ἠδύναντο νὰ
ἀποδώσουν πολλαπλάσια τῶν ὅσων ἀποδίδουν
ἢ θὰ ἀποδώσουν εἰς τὸ προσεχὲς τοῦλάχιστον
μέλλον ἐν Μακεδονίᾳ.

Εἰς τὰ προηγμένα μέρη ὅμοιαι γαῖαι θὰ

ἀπέδιδον κατὰ μονάδα ἐπιφανείας τετραπλάσια καὶ πενταπλάσια τῶν ὅσων ἀποδίδουν εὐρισκόμεναι ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τὸ ἐπίπεδον τῆς γεωργικῆς προόδου εἶνε τόσον χαμηλὸν ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπη μεγάλας ἀποδόσεις, αἱ δὲ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ἔνεκεν τοῦ πλούτου τῶν γαιῶν, τυχὸν παρουσιαζόμεναι τοιαῦται, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἀκολουθηθῶσιν ἀπὸ τὰς χαμηλὰς ἀποδόσεις ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὰς ἄλλας πλουσίας ἐπίσης γαίας τῆς Ἑλλάδος.

Τῶν ἀνωτέρω, ἀπόδειξιν ἔχομεν εἰς τὰς γαίας τῆς Κοπαίδος αἵτινες καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν δίδουν τὰς ἀποδόσεις τὰς ὁποίας ἐλπίζουν νὰ λάβουν ἀπὸ τὰς τῆς Μακεδονίας. Τῶν τελευταίων τούτων εὐτυχῶς ἡ ἀποκάλυψις ἐγένετο δαπάναις ἰδιωτικῶν ξένων κεφαλαίων καὶ οὐχὶ κρατικῶν.

Ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἔργων τούτων ἐν μιᾷ περιφερείᾳ ἦτο γεωργικῶς ἀσύμφορος, θὰ ἦσαν δὲ τὰ ἔργα ταῦτα παραγωγικώτερα ἢ ἡ διανομὴ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὰ μηχανικὰ μέσα τὸ ἐπέτρεπον, ἐγένετο εἰς περισσοτέρας περιφερείας. Οὕτω θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν καλλιέργειάν των περισσότεροι γεωργοὶ καὶ ταχύτερον ἢ παραγωγή θὰ ἔφθανεν εἰς τὸ ἀνάλογον πρὸς τὴν ποιότητα τῶν γαιῶν τῶν ὕψος.

Τοιαῦται δὲ γαῖαι πρὸς ἀποκάλυψιν καὶ προστασίαν ὑπάρχουσι πλείστα εἰς τὴν Ἡπειρον εἰς τὴν ὁποίαν ἡ μεταξὺ τῶν πλωτῶν ποταμῶν Λούρου καὶ Ἀράχθου πεδιάς κατακλυζομένη τὸν χειμῶνα ὑπὸ τῶν ὑδάτων, καθίσταται ἀκατάλληλος διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν φθινοπωρινῶν σιτηρῶν, δυναμένη μόνον νὰ καλλιεργηθῇ δι' ἀραβοσίτου καὶ οὐχὶ δι' ἄλλων πλουσιωτέρων προϊόντων. Οὕτω ἀναγκάζεται ὁ ἐργατικώτατος πληθυσμὸς τῆς Ἡπείρου νὰ ζητῇ πόρον εἰς τὴν ξένην ἀντὶ νὰ μένη ἐν τῇ περιφερείᾳ του καὶ νὰ παράγῃ προϊόντα γεωργικὰ ἀφθονώτατα καὶ πλουσιώτατα εἰς τὴν ἔξαιρετικὴν ὑπὸ ἔποψιν ἀφθονίας βροχῶν καὶ γονιμότητος Ἑλληνικὴν ταύτην περιοχίην.

Ἄλλὰ καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀκόμη, ὑπάρχουσι πλείστα τοιαῦται γαῖαι τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι πάσχουσι μεθ' ὅλην τὴν ποικίλην καὶ σχετικῶς ἐντατικὴν καὶ μετὰ πολλοῦ ἰδρωτῶς ἐργασίαν των, ἐξ ἑλλείψεως τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίας γῆς, ὥστε ἀναγκάζονται νὰ προσφύγουν εἰς τὰς πόλεις πρὸς ἐκτέλεσιν

οἰασθήποτε πτωχῶς ἀμοιβομένης ἐργασίας.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀρδεύσεως τῶν ἀποκαλυφθεισῶν γαιῶν δὲν θὰ εἶναι ὅπως ἐκ πρώτης ὄψεως παρουσιάζεται.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε πάντοτε τὰ χαμηλότερα μέρη τῶν πεδιάδων τὰ ὁποία ἀρδεύονται ἄν καὶ ἔχουσι πολλάκις πρόχειρον καὶ ἀφθονον πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ὕδωρ, ἀντιθέτως ὅλα τὰ ὑψηλότερα μέρη ἐπιζητοῦσι καὶ δι' ἐκνόμων ἀκόμη ἐνεργειῶν τὴν ἀπόκτησιν ὕδατος ἀρδεύσεως χάριν τοῦ ὁποίου δὲν φείδονται μεγίστων δαπανῶν.

Εἰς τὰς ἄλλοτε κατακλυζομένας ταύτας γαίας προέχει ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀποστραγιστικῶν, τῶν ἔργων συγκοινωνίας καὶ ἄλλων ἰδίως δὲ ἡ ἐξημέρωσις ἡ ὁποία θὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς ἐπὶ τινα ἔτη, ἴσως πολλά, ξηρικῆς κατεργασίας. Διὰ ταύτης θὰ καταστραφῶν αἱ ρίζαι καὶ οἱ σπόροι τῶν ζιζανίων, ἰδίως τῶν ὑδροχαρῶν καὶ ἐν γένει τῶν ζώντων εἰς ἐδάφη ὅπου δὲν λείπει ἡ ὑγρασία. Τὰ φυτὰ ταῦτα διὰ τῆς ἀρδεύσεως ἀνανεοῦνται ὥστε νὰ καθίσταται ἀληθῆς πληγὴ τῶν ἀρδευομένων τούτων καλλιεργείων. Ἄλλωστε αἱ ἀρδευόμεναι καλλιέργειαι ἔχουσιν ἀνάγκην πολυαριθμῶν ἐργατικῶν χειρῶν, αἵτινες εἰς τὰς περιφερείας ταύτας ἐπὶ πολλὰ ἔτη θὰ εἶνε ἀνεπαρκεῖς διὰ νὰ ἐκτελέσωσι ποτιστικὰς καλλιεργείας εἰς τὰς τόσον μεγάλας ἐκτάσεις, αἱ δὲ ἐργατικαὶ χεῖρες, νῦν ὅτε αἱ ἀποκαλυφθεῖσαι γαῖαι ἤρχισαν νὰ τίθενται εἰς ἐκμετάλλευσιν ἔγιναν σπάνια, πληρωνόμεναι κατὰ τὸν θερισμὸν πρὸς δρ. 150—200 ἡμερησίως. Ἄλλὰ καὶ πολλῶν γεωργικῶν γνώσεων ἔχουσι ἀνάγκην οἱ καλλιεργηταὶ τῶν ἀρδευτικῶν γαιῶν, γνώσεων αἵτινες ἀποκτῶνται διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς μακροχρονίου πείρας, Πάντως ἐὰν πρόκειται νὰ γίνουν ἀρδευτικὰ ἔργα ταῦτα πρέπει νὰ γίνουν οὐχὶ διὰ τὰ ἄλλοτε κεκαλυμμένα ὑπὸ τῶν ὑδάτων δηλ. τὰ χαμηλότερα μέρη ἀλλὰ διὰ τὰ πέριξ τούτων τὰ ὁποία εἶνε ὑψηλότερα, παλαιότερας καλλιεργείας καὶ ἐξημερωμένα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων θὰ θεωρηθῶ ἴσως ἀπαισιόδοξος διὰ τὸ γεωργικὸν μας μέλλον καὶ ἰδιαίτερος διὰ τὸ μέλλον τῶν ἀποκαλυπτομένων τούτων γαιῶν.

Τοῦτο δὲν εἶνε ἀκριβές. Ὑπῆρξα ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀπὸ πολλοῦ ἐπέμενον εἰς τὸ ὅτι τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος εἶνε προσφορώτατον διὰ ποικιλοτάτην καὶ ἀφθονωτάτην παραγωγήν.

Γνωρίζω δὲ καλῶς ὅτι πολλοὶ καὶ μεγάλοι

ἐκτάσεις ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἀρίστης ποιότητος καὶ δύνανται καταλλήλως ἐκμεταλλευόμεναι νὰ ἀποδώσωσι πολλαπλάσια τῶν ὄσων ἀποδίδουσι, ἐξέφρασα δὲ τὴν γνώμην, βασιζομένην ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐν Ἑλλάδι μελετῶν, ὅτι γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις καλῶς ὀδηγουμένη δύναται νὰ ἀποφέρῃ ἀποτελέσματα κατὰ πολὺ ἀνώτερα τῶν ἐπιτυγχανομένων εἰς τὰς μᾶλλον προηγμένας γεωργικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτοῦνται πρῶτον γνώσεις, δεύτερον ἐργασία καὶ τελευταῖον κεφάλαια. Χρειαζονται πολλοὶ καλοὶ μελετηταὶ τῆς Γεωργίας οἱ ὅποιοι νὰ μεταδώσων διὰ τῶν περιφερειακῶν Γεωπόνων τὰς γνώσεις εἰς τοὺς γεωργούς.

Παράδειγμα τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς ἐργασίας ταύτης ἔχομεν τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος, τὸ ὅποιον δι' ὀλίγων δεκάδων νεαρῶν ἐπιστημόνων κατώρθωσεν ἐντὸς μιᾶς τετραετίας νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος καὶ νὰ τριπλασιάσῃ τὴν διὰ τούτου καλλιεργουμένην ἔκτασιν, ἐντὸς δὲ ὀλίγων ἐτῶν θὰ κατορθώσῃ ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ φθάσῃ τὴν εἰς βάμβακα ἐπάροχίαν.

Ἡ Ἑλλὰς εἶνε χώρα ἀρίστη γεωργικοῦ μέλλοντος, ὁ γεωργικὸς πολιτισμὸς ὁ ὅποιος ἄλλοτε εἰς αὐτὴν κατόκει θὰ ἐπανεέλθῃ καὶ πάλιν καὶ εἰς ἀνάλογον ὕψος πρὸς τὴν νέαν ἐξέλιξιν τῆς γεωργίας.

ΣΤΑΥΡΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Η ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ

Παρακαλῶ ὅπως μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Ὑπουργοὶ καὶ Συνάδελφοι νὰ τονίσω τὶ συνέβαλον μηχανήματα καὶ πετρελαιοκινητήρες πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων Μακεδονίας καὶ μετέπειτα εἰς ἐκχέρσωσιν καὶ καλλιέργειαν τῶν μέχρι τοῦδε ἀποστραγγισθέντων ἔδαφῶν.

Πρέπει πρῶτον νὰ τονισθῇ ὅτι ἄνευ τῶν ἰσχυρῶν πετρελαιοκινήτων ἐκσκαφῶν ἢ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θὰ ἐδυσχεραίνετο καὶ θὰ ἐπεβραδύνετο μέχρι σημείου, ὥστε νὰ καθίστατο προβληματικὴ ἢ περᾶτως τῶν.

Αἱ ἐκχερσώσεις καὶ καλλιέργειαι τῶν ἀποστραγγισθειῶν ἐκτάσεων ἐν Μακεδονίᾳ ἐξετελέσθησαν ὑπὸ 35 ἰσχυρῶν πετρελαιοελκυστήρων, τοὺς ὁποίους παρέλαβεν ἡ Κυβέρνησις τὸ ἔαρ τοῦ 1931. Πρὸς ἐκχέρσωσιν καλαμῶνων ἐπὶ μαλακῶν ἔδαφῶν ἀπαιτοῦνται ἰσχυρότερα μηχανήματα καὶ ἐπανεπιημμένα ἀρώσεις μετὰ τὸν ἐμπροσημὸν τῶν καλάμων. Ἡ ὄλιος ἐξαιρετικὴ ζωτικότης καὶ ἀντοχὴ τῆς καλάμου καθιστᾷ τὴν ἐκχέρσωσιν δύσκολον. Ὑπὸ τὰς δυσχερεῖς αὐτὰς συνθήκας οἱ νέου τύπου πετρελαιοελκυστήρες ἀπέδωσαν ἄριστα ἀποτελέσματα καὶ εἰργάσθησαν οἰκονομικώτατα. Ἡ προμήθεια τούτων ἐπραγματοποιήθη παρὰ τὰς ζωηροτάτας ἀντιδράσεις τῶν κατασκευαστῶν βενζινοελκυστήρων, οἱ ὅποιοι δὲ ἰσχυρίζοντο ὅτι οἱ πετρελαιο-

κίνητοι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐργασθοῦν τελεσφόρως. Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι οἱ ἴδιοι μεγάλοι κατασκευασταὶ κατασκευάζουν σήμερον καὶ διαφημίζουν πετρελαιοελκυστήρας ὡς ἐπιτυγχάνοντας τὰ οἰκονομικώτερα ἀποτελέσματα. Ἰδίως ἀπεδείχθησαν ὡς οἰκονομικοὶ οἱ πετρελαιοελκυστήρες ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ βενζιναρότρα «ΣΤΟΚ», τὰ ὅποια ἡ Μηχανοκαλλιέργεια Θεσσαλίας ἐθεώρει μέχρι τοῦδε ὡς τὰ καταλληλότερα μηχανήματα δι' ἐκχερσώσεις καὶ ἀρώσεις ἐν Μακεδονίᾳ.

Συγχρόνως ἐπρομηθεύθη ἡ Κυβέρνησις καὶ μηχανήματα χωματοουργίας «ΓΚΡΕΔΕΡ» δι' ἀγροτικὴν ὁδοποιίαν καὶ δι' ἀνορύξεις τριτεύοντος συστήματος χανδάκων ἀποστραγγίσεως κτλ. Τὰ μηχανήματα ταῦτα ἀπεδείχθησαν ὡς μεγάλης ἀποδοτικότητος καὶ χρησιμώτατα. Ἡ «Μηχανοκαλλιέργεια Θεσσαλονίκης» ἐκτελεῖ ἀρώσεις καὶ διὰ τρίτους ὡς προσωρινούς Συνεταιρισμούς κτλ. ἀκριβεῖς δὲ ὑπολογισμοὶ ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ Δημόσιον κατορθώνει καὶ ὀφελεῖται ἀπὸ τὰς ἐργασίας ταύτας ἀκόμη καὶ ἂν ληφθοῦν ὑπ' ὄψει λογικαὶ ἀποσβέσεις καὶ τὰ προσήκοντα γενικὰ ἔξοδα.

Μηχανήματα παντὸς εἴδους, ὡς γνωστόν, ἔχουν ἀνάγκην συντηρήσεως, ἰδίως δὲ ὅταν ἐργάζονται ἐν μέσῳ ἀποπνικτικῆς κόνεως τὸ